گزارش

پزشکیان در رؤیای حذف بودجه نهادهای بدون بهره‌وری که در نهایت ممکن است در بودجه ۱۴۰۵ هم تکرار شوند

پایداری ردیف‌های بحث‌برانگیز؟

شرق: حساب کاربری مسعود پزشکیان در شبکه اجتماعی ایکس با بازنشر ویدئو و متن بخشی از سخنان اخیر او در مجلس شورای اسلامی، نوشته است: «تا حالا شنیدید من پشت تریبون بگم فلانی مقصره؟ مقصر خودمونیم. عامل گرانی، دولت و مجلس است. از خودمان شروع کنیم. در بودجه امسال، هزینه‌های بیخود و اضافی و بدون بهره‌وری را حذف کنیم. کمک کنید با هم درستش کنیم». رئیس‌جمهور پیش از این هم گفته بود: «تا دل‌تان بخواهد مؤسسات و بنیادهایی داریم که هیچ برون‌دادی ندارند، ولی پول به اینها می‌دهیم. خب! چرا باید به اینها پول بدهیم در حالی که معیشت مردم را نمی‌توانیم تأمین کنیم؟». این صداقت البته دلنشین است، اما از قضا همین‌جا تناقض بنیادین آغاز می‌شود. پزشکیان امروز در مقام رئیس‌جمهوری که تدوین لایحه بودجه را بر عهده دارد و در نهایت ناچار به تعامل با همان مجلسی است که انبوهی از ردیف‌های هزینه‌زا را تصویب می‌کند، بیش از آنکه بتواند «تیغ» بزند، ناچار به «تعامل» است. بنابراین هرچقدر هم که حرف‌های او افکار عمومی را امیدوار کند، تجربه نشان می‌دهد چرخه بودجه در ایران آن‌قدر پیچیده و پرنفوذ است که امید به اصلاح ریشه‌ای آن، واقع‌بینی سنگینی را طلب می‌کند. او پیش‌تر با دست‌گذاشتن روی «مؤسسات و بنیادهایی که هیچ برون‌دادی ندارند» از لزوم حذف هزینه‌های غیرمولد گفته بود. اما برای دولتی که بودجه ۱۴۰۴ را با همان مسیرهای قدیمی و ردیف‌های دست‌نخورده تقدیم کرده و بعید است بودجه ۱۴۰۵ نیز از این قاعده مستثنا باشد، مبارزه با این شبکه نهادی، چیزی بیش از اراده سیاسی می‌خواهد.

ماراتن هزینه‌ها؛ نهادهایی کوچک اما پرهزینه

انتقاد از این ساختار کهنه، فقط از طرف دولت مطرح نشده؛ در مجلس نیز چهره‌هایی مانند سارا فلاحی، نماینده مجلس در نطق میان‌دستور، پرده دیگری از ناکارآمدی هزینه‌های فرهنگی بیرون از کشور را کنار زد و نهادهایی که به‌جای تصویرسازی مثبت، به «بازوان پنهان مالی» بدل شده‌اند. اما این قصه فقط برای نهادهای خارج‌نشین نیست؛ سال‌هاست در داخل کشور نیز جداولی هستند که به یکی از دغدغه‌های افکار عمومی شده‌اند؛ جداولی که نام مؤسسات فرهنگی، دینی و شبه‌دولتی را در خود جای می‌دهند و هر سال با اندکی جابه‌جایی، همان بودجه‌های پایدار را احیا می‌کنند. حسام‌الدین آشنا هم از همین‌جا هشدار داده بود: «حذف این بودجه‌ها مسیری است که یک بار برای دولت روحانی «عبرت» شد».

پازل بودجه‌ای؛ مصادیق و ارقام

مروری بر نمونه‌هایی که در بودجه ۱۴۰۴ آمده، عمق ساختاری این مسئله را آشکارتر می‌کند و کافی است فقط نگاهی گذرا به برخی اعداد و ارقامی که پزشکیان سال گذشته برای لایحه بودجه ۴۹۴ تقدیم مجلس کرد، داشته باشیم. به گزارش خبرآنلاین، بنیاد سعدی به ریاست غلامعلی حدادعادل، سیاست‌مدار اصولگرا و رئیس مجلس هفتم، یکی از همین نهادهاست. بودجه بنیاد سعدی برای سال ۱۴۰۴ برابر صدمیلیاردو ۷۰۰ میلیون تومان بود. در سال ۱۴۰۳ بودجه این بنیاد ۷۳میلیاردو ۴۷۸ میلیون تومان بوده است.

مجمع جهانی اهل‌بیت نیز در سال ۱۴۰۴ بودجه‌ای در مجموع حدود ۲۹۱ میلیارد تومان داشت. در سال ۱۴۰۳، بودجه عادی این مجمع ۲۵۶ میلیارد تومان بود؛ علاوه بر آن، شش میلیارد تومان برای مرکز اسلامی آفریقای جنوبی و ۸۰ میلیارد تومان ذیل جدول ۱۲ اختصاص داشت؛ رقمی که در مجموع به ۳۴۲ میلیارد تومان می‌رسید. مقایسه دو سال نشان می‌دهد که بودجه این نهاد مذهبی حدود ۵۰ میلیارد تومان کاهش یافته بود.

برای آستان مقدس حضرت امام خمینی مبلغ ۲۱۰ میلیارد تومان، برای مؤسسه نشر آثار حضرت امام خمینی مبلغ ۳۳۴ میلیارد تومان و برای پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی نیز مبلغ ۴۱میلیاردو ۶۰۰ میلیون تومان تعیین شده بود. همچنین در جدول ۱۲، ذیل برنامه «تبیین، تبلیغ، ترویج و نشر آثار و اندیشه‌های امامین انقلاب»، ۱۰ میلیارد تومان برای مؤسسه نشر آثار امام خمینی ذکر شده است. مجموع بودجه این سه ردیف به ۵۹۵میلیاردو ۶۰۰ میلیون تومان می‌رسد. بودجه کلی سازمان تبلیغات اسلامی در سال ۱۴۰۴ برابر شش‌هزارو ۲۵۸ میلیارد تومان است که باید میان ۱۵ زیرمجموعه تقسیم شود. با این حال، بودجه خود سازمان تبلیغات به‌تنهایی دوهزارو ۹۶۹ میلیارد تومان است. این سازمان در جدول ۱-۷ نیز تحت عنوان «کمک به مؤسسات فرهنگی» ۲۹۵ میلیارد تومان دارد و در همین جدول ۲۵۰ میلیارد تومان برای «حمایت از حلقه‌های میانی مبتنی بر توانمندسازی و توسعه عدالت اجتماعی در مناطق هدف و برخوردار» برای آن لحاظ شده است. مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی(ره) نیز در قانون بودجه ۱۴۰۴ بودجه‌ای حدود ۴۰۴ میلیارد تومان دارد.

برای مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی -که آن هم ذیل وزارت ارشاد قرار دارد- بودجه‌ای معادل ۱۴۱ میلیارد تومان برای سال ۱۴۰۴ تعیین شده بود. نام این مجمع در جدول ۱۲ نیز آمده و ۵۰ میلیارد تومان برای آن اختصاص یافته که در مجموع به ۱۹۱ میلیارد تومان می‌رسد.

برای دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم در سال ۱۴۰۴ مبلغ ۹۱۴ میلیارد تومان در نظر گرفته شده بود. این دفتر در جدول ۱۲ نیز ۵۰ میلیارد تومان برای برنامه «تبیین، تبلیغ، ترویج و نشر آثار و اندیشه‌های امامین انقلاب» دارد. در سال ۱۴۰۳ بودجه عادی این دفتر ۸۳۰ میلیارد تومان بود.

دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی نیز در قانون بودجه ۱۴۰۴ ردیفی مستقل دارد؛ مجموع بودجه این دبیرخانه و هفت زیرمجموعه‌اش هزارو ۴۳ میلیارد تومان است. سهم خود دبیرخانه ۲۶۱ میلیارد تومان است؛ یعنی حدود ۲۶ درصد از کل بودجه.

شورای عالی حوزه‌های علمیه نیز از نهادهای دارای ردیف مستقل است. بودجه آن در سال ۱۴۰۴ حدود هشت‌هزارو ۸۶۱ میلیارد تومان است. این در حالی است که در سال گذشته مجموع بودجه شورای عالی حوزه‌های علمیه و شورای سیاست‌گذاری حوزه‌های علمیه خواهران هشت‌هزارو ۵۵۴ میلیارد تومان بود. قرارگاه فرهنگی و اجتماعی بقیه‌الله نیز در بخش معرفی دستگاه دریافت‌کننده، ۲۰۰ میلیارد تومان بابت اوج و ۲۰۰ میلیارد تومان بابت سراج دریافت می‌کند. با این حال، ردیف جمع بودجه آن بسیار فراتر از این رقم است؛ مطابق جدول شماره ۷، بودجه این ردیف هزارو ۹۵۴ میلیارد تومان برآورد شده است.

در بودجه نهاد ریاست‌جمهوری، نخستین بودجه‌ای که دولت چهاردهم تقدیم مجلس کرده بود، رقم کلی هشت‌هزارو ۵۵۹ میلیارد تومان در نظر گرفته شد؛ البته سهم مجموعه نهاد ریاست‌جمهوری از این رقم هزارو ۹۲۱ میلیارد تومان بود. در آخرین بودجه دولت ابراهیم رئیسی، بودجه کلی ریاست‌جمهوری حدود ۹ هزار میلیارد تومان و سهم مجموعه نهاد ریاست‌جمهوری دوهزارو ۵۱۳ میلیارد تومان بود. به این ترتیب، بودجه نهاد ریاست‌جمهوری در سال ۱۴۰۴ نسبت به آخرین بودجه دولت سیزدهم کاهش یافته است.

در نهایت، سازمان صداوسیما همچنان از بحث‌برانگیزترین ردیف‌های بودجه‌ای است؛ بودجه مستقل این سازمان در سال ۱۴۰۴ رقم چشمگیر ۲۹هزارو ۶۳۱ میلیارد تومان بود. ردیف به ردیف، این ارقام حکایت از ساختاری دارند که بیش از آنکه محصول نیازهای واقعی مردم باشد، بازتاب‌دهنده برآیند قدرت نهادهایی است که سال‌هاست ریشه دوانده‌اند.

جدال تهران و گروه هفت بر سر ماجراهای امنیتی، هسته‌ای و بحران‌های جهانی

نیاگارا؛ صحنه بازتولید یک روایت کهنه

وحیده کریمی: وزرای امور خارجه گروه هفت شامل کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا، ژاپن، انگلیس و آمریکا همراه با نماینده عالی اتحادیه اروپا، در نشست اخیر خود که تحت ریاست کانادا در نیاگارا برگزار شد، بیانیه مشترکی درباره مسائل بین‌المللی صادر کردند و طبق روال گذشته، ادعاهایی را هم علیه ایران مطرح کردند که با واکنش تهران مواجه شده است. نشست اخیر وزرای خارجه گروه هفت در نیاگارا، اگرچه در ظاهر با محوریت بحران‌های جاری جهان برگزار شد، اما در لایه‌های پنهان خود بار دیگر صحنه‌ای از جدال روایت‌ها بود؛ جدالی که در آن قدرت‌های غربی می‌کوشند تصویری از نظم مطلوب خود ارائه دهند و در مقابل، کشورهایی همچون ایران بر ضرورت بازخوانی تجربه‌های سال‌های گذشته و هزینه‌های سیاست‌های یک‌جانبه تأکید می‌کنند. بیانیه پایانی این نشست، مجموعه‌ای از مواضع و هشدارهای کلی است که در بخش‌هایی مشخص، ایران را نشانه رفته است؛ نشانه‌گیری‌ای که تهران آن را تکرار یک رویکرد «غیرمسئولانه، متناقض و بی‌اعتبار» می‌داند. در این میان، واکنش اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، در کنار تکذیب یک‌سری ادعاهای سیاسی، تلاشی است برای توضیح‌دادن این نکته که بحران‌های موجود در روابط ایران و غرب، نتیجه بی‌توجهی طولانی‌مدت قدرت‌های غربی به قواعدی است که خود زمانی پایه‌گذاران آن بوده‌اند. برای فهم این شکاف، می‌توان مفاد بیانیه گروه هفت و پاسخ تهران را در سه محور اصلی بررسی کرد.

اوکراین، پرونده هسته‌ای و غرب آسیا

در بخش مربوط به جنگ اوکراین، وزرای خارجه گروه هفت ضمن تکرار حمایت از «تمامیت ارضی و حاکمیت اوکراین»، بار دیگر ایران و کره شمالی را متهم به کمک نظامی به روسیه کرده‌اند. این ادعا طی ماه‌های گذشته بارها از سوی مقامات غربی مطرح شده و به همان تعداد نیز با تکذیب جدی تهران مواجه شده است. اما مهم‌تر از خود ادعا، نوع استدلالی است که پشت آن قرار دارد. گروه هفت، جنگ اوکراین را نتیجه رفتار «دیگران» می‌داند، نه محصول سال‌ها نادیده‌گرفتن نگرانی‌های امنیتی در شرق اروپا، گسترش ناتو و بی‌اعتنایی به راه‌حل‌های دیپلماتیک. تجربه تاریخی نشان می‌دهد هرگاه غرب در مواجهه با یک بحران پیچیده، مسئولیت خود را نادیده گرفته و نقش بازیگران غیرغربی را پررنگ کرده، عملا راه‌حل واقعی به حاشیه رفته است.

در همین چارچوب، بقایی یادآور شد که ایران «هیچ مداخله‌ای در منازعه اوکراین ندارد» و موضع اصولی جمهوری اسلامی همواره «توقف جنگ و آغاز گفت‌وگو» بوده است. او این الگوی رفتار گروه هفت را «خودبرترپنداری» نامید؛ اصطلاحی که شاید در نگاه نخست احساسی به نظر برسد، اما واقعیت این است که سیاست خارجی بخش‌هایی از غرب همچنان بر فرض وجود یک مرکز تصمیم‌گیری عقلانی در برابر «دیگران مسئله‌ساز» استوار است؛ فرضی که تحولات دهه گذشته در آسیای غربی، قفقاز، شمال آفریقا و حتی اروپا بارها نادرستی آن را آشکار کرده است.

پرونده هسته‌ای ایران؛ نادیده‌انگاری عامدانه یک واقعیت

بخش مربوط به تعهدات هسته‌ای ایران در بیانیه گروه هفت شاید واضح‌ترین نمونه از دوگانگی در گفتار و رفتار غرب باشد. وزرای خارجه در این بخش از ایران خواسته‌اند «همکاری کامل با آژانس» را از سر بگیرد و «امکان بازرسی از همه تأسیسات» را فراهم کند؛ در حالی که حتی اشاره‌ای گذرا به حملات نظامی آمریکا و اسرائیل به مراکز صلح‌آمیز هسته‌ای ایران نشده است.

در عرف روابط بین‌الملل، هرگونه تعرض نظامی به یک تأسیسات تحت نظارت آژانس، ساختار همکاری‌ها را به‌شدت آسیب‌پذیر می‌کند. چگونه می‌توان از کشوری انتظار داشت که در شرایط تهدید مستمر امنیتی، همان سطح از همکاری فنی را حفظ کند که در یک متن عادی و بی‌تنش امکان‌پذیر است؟ این پرسشی است که در بیانیه گروه هفت نه‌تنها پاسخی ندارد، بلکه اساسا طرح نشده است.

واکنش تهران نیز دقیقا بر همین نقطه متمرکز است؛ زیرا بقایی تصریح کرده که خروج غیرقانونی آمریکا از برجام ریشه اصلی وضعیت فعلی است و کشورهای اروپایی نیز با «تبعیت» از واشنگتن و ناتوانی در اجرای تعهدات اقتصادی و فنی خود، عملا مسیر دیپلماسی را بستند. از نگاه ایران، در فضایی که طرف‌های غربی نه‌تنها به تعهدات خود پایبند نبوده‌اند، بلکه در برابر حملات نظامی به زیرساخت‌های صلح‌آمیز سکوت کرده‌اند، درخواست‌های یک‌طرفه برای افزایش همکاری هسته‌ای بیشتر به فشار سیاسی شباهت دارد تا دغدغه‌ای واقعی درباره امنیت هسته‌ای. موضوع اسنپ‌بک نیز در این چارچوب قابل تحلیل است. گروه هفت بر اجرای تعهدات کشورهای عضو سازمان ملل پس از فعال‌شدن اسنپ‌بک تأکید کرده؛ در حالی که ایران، روسیه و چین این اقدام را «غیرقانونی» می‌دانند. مسئله فقط اختلاف‌نظر حقوقی نیست، بلکه این است که استفاده از اسنپ‌بک بدون توافق جمعی، عملا معنای «تعهد متقابل» در برجام را از بین می‌برد. ایران معتقد است غرب از مکانیسم‌های توافق چندجانبه به شکل گزینشی و براساس ملاحظات سیاسی بهره می‌گیرد؛ رفتارهایی که باعث شده اعتماد نسبت به کارآمدی سازوکارهای چندجانبه رو به کاهش بگذارد.

غرب آسیا و سکوت در برابر مسئله فلسطین

در بخش غرب آسیا، بیانیه گروه هفت بر حمایت از طرح آمریکا برای غزه و ضرورت ارسال کمک‌های بشردوستانه تأکید دارد، اما در متن بیانیه حتی یک بار نیز واژه‌هایی مثل «اشغال»، «محاصره»، «حمله به غیرنظامیان» یا «مسئولیت اسرائیل» ذکر نشده است؛ واژه‌هایی که بخش بزرگی از جامعه جهانی امروز آنها را با واقعیت عینی غزه گره می‌زنند. سخنگوی وزارت خارجه ایران، این مواضع را «متناقض و غیرمسئولانه» خواند و یادآوری کرد که حمایت بی‌قیدوشرط آمریکا و برخی دولت‌های اروپایی از تل‌آویو، عملا ادعاهای حقوق‌بشری گروه هفت را بی‌اعتبار کرده است. آنچه این بیانیه نشان می‌دهد، استمرار رویکردی است که در آن غرب می‌کوشد بحران غزه را به صورت موضوعی انسانی -نه سیاسی- توصیف کند؛ حال آنکه ریشه بحران، ساختاری سیاسی، امنیتی و تاریخی دارد و بدون پرداختن به واقعیت اشغالگری، امکان حل پایدار ندارد. از زاویه تحلیل سیاست خارجی، این رویکرد بیش از آنکه نشان‌دهنده ناتوانی در فهم واقعیت باشد، سندی است بر محدودیت اراده سیاسی غرب در فاصله‌گرفتن از متحدان سنتی خود؛ در شرایطی که افکار عمومی جهانی هم در مواردی علیه تداوم خشونت‌ها موضع گرفته‌اند. سکوت درباره ریشه‌ها، عملا سیاستی است که خشونت را تداوم‌پذیر می‌کند.

نبرد روایت‌ها و پرسش‌های بی‌پاسخ

بر این اساس باید تأکید کرد آنچه در بیانیه گروه هفت درباره ایران آمده، بیش از آنکه بر پایه تحلیل جامع از تحولات منطقه و رفتار دولت‌ها باشد، ادامه همان الگوی آشنای چند دهه گذشته است؛ همان تقلیل یک واقعیت پیچیده به مجموعه‌ای از اتهامات سیاسی که گاه خود غرب نیز می‌داند نه قادر است آنها را اثبات کند و نه می‌تواند نتایج عملی از آنها به دست بیاورد. در مقابل، واکنش ایران تلاشی است برای طرح این پرسش که چگونه می‌توان از کشوری انتظار رفتار مسئولانه داشت، زمانی که خود قدرت‌های غربی به اصول مسئولیت‌پذیری پایبند نیستند؟ این پرسش، صرفا سیاسی نیست؛ پرسشی درباره آینده نظم بین‌المللی و حدود اعتبار قواعد مشترک است.

در نهایت، جدال کنونی ایران و گروه هفت را باید بخشی از رقابت بزرگ‌تر بر سر «روایت مشروع» در سیاست جهانی دانست. قدرت‌هایی که زمانی خود را فقط مرجع مشروعیت می‌دانستند، امروز با چالش‌هایی جدی مواجه‌اند؛ از ناکامی در مدیریت جنگ اوکراین گرفته تا بحران مشروعیت در مسئله فلسطین و آشفتگی در پرونده‌های هسته‌ای. ایران نیز در این میدان، بیش از گذشته بر این نکته تأکید می‌کند که نظم آینده بدون بازنگری در رفتارهای یک‌جانبه و نگاه سلسله‌مراتبی غرب، شکل نخواهد گرفت.

تغییر مسیر یک نفتکش در آب‌های امارات متحده عربی به سمت ایران

یک شرکت امنیت دریانوردی انگلیسی، حادثه‌ای امنیتی برای یک نفتکش در آب‌های امارات متحده عربی را ثبت کرده است که این شناور در نتیجه آن به سمت ایران تغییر مسیر می‌دهد. به گزارش ایسنا، شرکت امنیت دریانوردی انگلیسی آمبری، دیروز (جمعه) اعلام کرد یک نفتکش تحت پرچم جزایر مارشال که از امارات متحده عربی به سمت سنگاپور در حرکت بود، به‌طور ناگهانی تغییر مسیر داده و به سمت آب‌های سرزمینی ایران حرکت کرد. خبرگزاری رویترز با انتشار این مطلب نوشت: آمبری گزارش داد پس از آنکه سه قایق کوچک به این نفتکش نزدیک شدند که پیش از این در ۲۲ مایل دریایی شرق بندر خور فکان امارات رؤیت شده و در حال حرکت به سمت جنوب از تنگه هرمز بود، مسیر خود را در دریای عمان تغییر داد.

این شرکت این رخداد را «به احتمال زیاد بسیار هدفمند» توصیف کرد. مرکز تجارت دریانوردی انگلیس که در ابتدا این حادثه را به‌عنوان یک «رویداد مشکوک» گزارش کرده بود، اعلام کرد هشداری درباره یک حادثه در محدوده ۲۰ مایل دریایی شرق خور فکان دریافت کرده است. مقامات امارات هنوز به درخواست رویترز برای اظهارنظر در این‌باره پاسخی نداده‌اند.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

نوبت اول
آگهی فراخوان ارزیابی کیفی
جهت برگزاری مناقصه عمومی دومرحله‌ای م ک ک ۱۴۰۴/۳۷
تقاضای شماره ۰۴۰۱۴۸۸ – ۴۸ (کولرگازی دوتیکه۱۸۰۰۰)
شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
شرکت بهره برداری نفت و گاز کارون
(سهامی خاص)
شرکت بهره برداری نفت و گاز کارون(سهامی خاص)در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت انجام مناقصه عمومی تامین دویست دستگاه کولرگازی دوتیکه۱۸۰۰۰ مورد نیاز خود را مطابق شرح درخواست در گزارش شناخت از طریق مناقصه عمومی با شماره فراخوان ۲۰۰۴۰۹۲۵۴۰۰۰۱۰۳ برگزار نماید.
به همین منظور کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوت نامه جهت سایر مراحل مناقصه ، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت – ستاد- به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
در همین راستا لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت در سامانه ستاد، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی راجهت شرکت در مناقصه محقق نمایند.
اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوت نامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال خواهد شد .
تاریخ انتشار مناقصه درسامانه ستاد ۱۴۰۴/۰۸/۲۸ است.
تاریخ مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : ۱۴۰۴/۰۹/۱۲ تا ساعت ۱۳
تاریخ مهلت ارسال پاسخ ارزیابی کیفی ۱۴۰۴/۰۹/۲۶ تا ساعت ۱۳
((از ارسال اسناد ارزیابی کیفی به صورت فیزیکی جدا خودداری نمایید))
آدرس دستگاه مناقصه گزار : اهواز - ناحیه صنعتی کارون – شرکت بهره‌برداری نفت و گاز کارون - ساختمان والفجر تدارکات و امور کالا - واحد خرید و بررسی منابع کالا
فاکس: ۰۶۱-۳۲۲۴۹۸۰۶ تایید فکس: ۰۶۱-۳۴۱-۶۷۶۱۰ تلفن : ۰۶۱-۳۲۲۶۲۴۷۸
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : ۰۲۱-۴۱۹۳۴
شناسه آگهی : ۲۰۴۷۱۳۳
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۸/۲۴ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۸/۲۷
روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت و گاز کارون
۵۱۰۳

نوبت دوم
آگهی مزایده عمومی
بانک سپه در نظر دارد با رعایت قوانین و مقررات مربوطه نسبت به فروش یکجا و یکپارچه اوراق بانک (کاغذ های امحائی) خود از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی الکترونیکی www.setadiran.ir به صورت الکترونیکی به شرح ذیل اقدام نماید.
✔ شماره : ۱۰۰۴۰۹۶۱۲۳۰۰۰۰۰۳ (شماره مرجع : ۳۴۳/۱۴۰۴/۴)
✔ تاریخ انتشار مزایده در سامانه ستاد : ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز سه شنبه به تاریخ : ۱۴۰۴/۰۸/۲۰.
✔ آخرین مهلت دریافت اسناد مزایده: ساعت ۱۲:۰۰ روز یکشنبه به تاریخ : ۱۴۰۴/۰۸/۲۵.
✔ آخرین مهلت ارسال پیشنهاد: ساعت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه به تاریخ : ۱۴۰۴/۰۹/۰۵.
✔ تاریخ بازگشایی پاکات پیشنهادی: ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز پنج شنبه به تاریخ : ۱۴۰۴/۰۹/۰۶.
تاریخ بازدید: از ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز چهارشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۱ لغایت ساعت ۱۲:۰۰ روز سه شنبه ۱۴۰۴/۰۸/۲۷
(بازدید در ایام برگزاری مزایده همه روزه به جز روزهای تعطیل از ساعت ۹ لغایت ۱۳ و پنج شنبه ها تا ساعت ۱۲)
توضیحات و شرایط :
✔ مزایده‌گران به منظور بازدید از دستگاه های موضوع مزایده و جهت کسب اطلاع از جزئیات بیشتر می‌توانند پس از خرید اسناد و درنظر قراردادن شرایط مزایده، با جناب آقایان سید حمید موسوی و علی اکبر شبانی به شماره تلفن ۸۷۷۳۱۴۱۴ و ۰۹۳۵۲۲۴۷۵۰۲ تماس و هماهنگی لازم را به عمل آورند.
✔ شرکت در مزایده صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت "ستاد" می باشد و کلیه مراحل فرآیند مزایده شامل خرید و دریافت اسناد مزایده (درصورت وجود هزینه مربوطه)، پرداخت تضمین شرکت در مزایده (ودیعه)، ارسال پیشنهاد قیمت و اطلاع از وضعیت برنده بودن مزایده گران محترم از این طریق امکان پذیر می باشد.
✔ علاقمندان به شرکت در مزایده می بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (توکن) با سامانه تدارکات الکترونیک (ستاد) به شماره تلفن ۱۴۵۶-۰۲۱ تماس و یا به آدرس اینترنتی www. setadiran.ir مراجعه نمایند.
شناسه آگهی ۲۰۴۳۲۲۹
بانک سپه مدیریت شعب منطقه دو تهران
م الف ۲۹۶۹

نوبت دوم
شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران
تجدید آگهی ارزیابی کیفی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای شماره ۱۴۰۴/۰۰۵/اف
ساخت، تامین و ارائه خدمات پشتیبانی تجهیزات تکمیل چاه در مناطق عملیاتی شرکت نفت فلات قاره ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه فوق الذکر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی و مناقصه صرفا از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir و شماره فراخوان ۲۰۰۴۰۹۳۶۳۱۰۰۰۱۷۳ انجام خواهد شد وکلیه آگهی‌ها و دعوت نامه‌ها ، تغییرات، اصلاحات و ... صرفا از طریق سامانه ستاد به اطلاع مناقصه گران رسانده می شود. لازم است پیشنهاد دهندگان در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند و بصورت منظم جهت دریافت دعوت نامه‌ها ، تغییرات، اصلاحات به سامانه ستاد مراجعه نمایند.
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار: تلفن: ۲۳۹۴۲۵۵۵-۰۲۱
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت:
مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱ دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸
شناسه آگهی ۲۰۴۵۹۶۳
روابط عمومی شرکت نفت فلات قاره ایران